

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/34/EG

av den 22 juni 1998

om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

initiativ till nya tekniska standarder eller föreskrifter är öppna för så stor insyn som möjligt.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 100a, 213 och 43 i detta,

(4) Handelshinder orsakade av tekniska föreskrifter för produkter får tillåtas endast om föreskrifterna är nödvändiga för att uppfylla väsentliga krav samt har ett mål av allmänt intresse som de är den huvudsakliga garantin för.

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

(5) Kommissionen måste ha tillgång till nödvändig information innan den beslutar om tekniska föreskrifter. Följaktligen måste medlemsstaterna, som enligt artikel 5 i fördraget är skyldiga att underlätta kommissionens uppgift, anmäla sina utkast till tekniska föreskrifter till denna.

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet och⁽³⁾,

av följande skäl:

(6) Alla medlemsstater måste likaså underrättas om tekniska föreskrifter som planeras i en av dem.

(1) Rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽⁴⁾ har undergått flera och omfattande ändringar. För att skapa klarhet och av praktiska skäl bör en kodifiering av nämnda direktiv företas.

(7) Syftet med den inre marknaden är att skapa en miljö som stärker företagets konkurrensförmåga. Att ge företagen en ökad tillgång till information är ett sätt att hjälpa dem att bättre utnyttja fördelarna med denna marknad. Det är därför nödvändigt att ge aktörerna på marknaden möjlighet att ta ställning till de nationella tekniska föreskrifter som föreslås av andra medlemsstater genom att regelbundet offentliggöra rubrikerna på de förslag som anmälts och genom bestämmelserna om sekretess för dessa utkast.

(2) Den inre marknaden skall utgöra ett område utan inre gränser och med fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital. En av gemenskapens grundläggande principer är därför förbudet mot kvantitativa restriktioner för varurörelser och åtgärder med motsvarande verkan.

(3) För att den inre marknaden skall kunna fungera smidigt bör man säkerställa att nationella

(8) Med hänsyn till rättssäkerheten bör medlemsstaterna offentligt tillkännage att en ny nationell teknisk föreskrift antagits i enlighet med det förfarande som anges i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT C 78, 12.3.1997, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 133, 28.4.1997, s. 5.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 september 1997 (EGT C 304, 6.10.1997, s. 79), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 februari 1998 (EGT C 110, 8.4.1998, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 (EGT C 152, 18.5.1998). Rådets beslut av den 18 maj 1998.

⁽⁴⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/139/EG (EGT L 32, 10.2.1996, s. 31).

(9) När det gäller tekniska föreskrifter för produkter innebär de åtgärder som är avsedda att säkerställa en väl fungerande eller fortsatt utbyggd marknad att de nationella planerna blir mera öppna för insyn och att kriterierna och förutsättningarna för att bedöma vilken effekt de föreslagna föreskrifterna kan ha på marknaden förbättras.

- (10) Det är därför nödvändigt att bedöma alla de krav som är fastställda för en produkt och att ta hänsyn till hur de enskilda ländernas praxis utvecklas när det gäller lagstiftningen om produkter.
- (11) Krav som inte är tekniska specifikationer och som rör en produkts livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden kan påverka produktens fria rörlighet och skapa hinder för en väl fungerande inre marknad.
- (12) Det är nödvändigt att precisera begreppet teknisk föreskrift som är faktiskt tvingande. I synnerhet ger sådana bestämmelser i vilka de offentliga myndigheterna hänvisar till tekniska specifikationer eller andra krav eller uppmuntrar att dessa följs samt sådana bestämmelser om produkter som myndigheterna av hänsyn till allmänintresset är med om att genomföra dessa krav och specifikationer en mer bindande verkan än de annars skulle ha på grund av sitt privata ursprung.
- (13) Kommissionen och medlemsstaterna måste dessutom ges tillräcklig tid att föreslå ändringar av en planerad åtgärd i syfte att avskaffa eller minska de hinder som åtgärden kan skapa för de fria varurörelserna.
- (14) Den berörda medlemsstaten måste beakta dessa ändringar vid utarbetandet av den slutliga texten till den planerade åtgärden.
- (15) Den inre marknaden förutsätter att kommissionen, i de fall då det inte är möjligt för medlemsstaterna att tillämpa principen om ömsesidigt erkännande, antar bindande gemenskapsrättsakter eller föreslår att sådana antas. En tillfällig frysningsperiod har införts för att hindra att införandet av nationella åtgärder äventyrar rådets eller kommissionens antagande av bindande gemenskapsrättsakter inom samma område.
- (16) Till följd av de allmänna skyldigheterna i artikel 5 i fördraget måste medlemsstaten i fråga avvakta med genomförandet av den planerade åtgärden under en tidsperiod som är tillräckligt lång för att möjliggöra antingen en gemensam granskning av de föreslagna ändringarna, utarbetande av ett förslag till en bindande rättsakt i rådet eller antagande av en bindande rättsakt i kommissionen. Tidsfristerna i avtalet mellan de den 28 maj 1969 i rådet församlade representanterna för medlemsstaternas regeringar om status quo och anmälan till kommissionen ⁽¹⁾, ändrat genom avtal den 5 mars 1973 ⁽²⁾, har visat sig vara otillräckliga i uppkommande fall och bör därför utsträckas.
- (17) Frysningsförfarandet och anmälan till kommissionen enligt avtalet den 28 maj 1969 gäller även fortsättningsvis för berörda produkter som inte omfattas av detta direktiv.
- (18) För att underlätta för rådet att vidta gemenskapsåtgärder bör medlemsstaterna avstå från att anta tekniska föreskrifter när rådet har antagit en gemensam ståndpunkt till ett kommissionsförslag i samma fråga.
- (19) I praktiken kan nationella tekniska standarder påverka de fria varurörelserna på samma sätt som tekniska föreskrifter.
- (20) Det synes därför nödvändigt att kommissionen måste underrättas om utkast till standarder i motsvarande ordning som gäller för tekniska föreskrifter. Enligt artikel 213 i fördraget kan kommissionen, inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt fördragets regler, inhämta de upplysningar och genomföra de kontroller som krävs för att den skall kunna utföra anförtrodda uppgifter.
- (21) Medlemsstaterna och standardiseringsorganen måste likaså underrättas om standarder som planeras av standardiseringsorgan i övriga medlemsstater.
- (22) Anmälningar behöver egentligen göras systematiskt endast då det är fråga om nya ämnen för standardisering och i den mån behandlingen av dessa ämnen på nationell nivå kan ge upphov till skillnader i nationella standarder och därmed störa marknadens funktion. Alla anmälningar eller meddelanden i fortsättningen som rör utvecklingen av det nationella arbetet måste bero på vilken vikt som de som redan informerats om det nya ämnet lägger vid arbetet.
- (23) Kommissionen måste dock ha möjlighet att begära information om alla eller delar av de nationella standardiseringsprogrammen för att kunna se över utvecklingen av standardiseringen inom vissa bestämda ekonomiska sektorer.

(¹) EGT C 76, 17.6.1969, s. 9.

(²) EGT C 9, 15.3.1973, s. 3.

- (24) Det europeiska standardiseringssystemet måste organiseras av och för de berörda parterna och bygga på sammanhang, insyn, öppenhet, enighet, oberoende i förhållande till särintressen, effektivitet och ett beslutsfattande som är baserat på nationell representation.
- (25) Standardiseringsprocessen inom gemenskapen måste vila på de nationella standardiseringsorganens grundläggande rättigheter, t.ex. möjligheten att få tillgång till utkast till standarder, att få information om de åtgärder som vidtagits till följd av inkomna synpunkter, att delta i det nationella standardiseringsarbetet eller att kunna begära att europeiska standarder utarbetas i stället för nationella standarder. Det är medlemsstaternas sak att inom sina befogenheter vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att deras standardiseringsorgan iaktar dessa rättigheter.
- (26) Bestämmelserna om det frysningsförfarande som gäller för nationella standardiseringsorgan när en europeisk standard håller på att utarbetas måste anpassas till de bestämmelser som antagits på detta område av standardiseringsorganen inom ramen för de europeiska standardiseringsorganen.
- (27) Det är nödvändigt att bilda en permanent kommitté vars ledamöter utses av medlemsstaterna, med uppgift att hjälpa kommissionen att granska utkast till nationella standarder och att samarbeta med den i dess strävan att minska sådana standarders negativa effekter på fria varurörelser.
- (28) Den permanenta kommittén bör höras om utkast till sådan anmodan om standardisering som avses i detta direktiv.
- (29) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för överföring av direktiven som anges i bilaga III, del B.
- 2) *teknisk specifikation*: en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav på produkten som avser varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.
- Termen teknisk specifikation täcker också produktionsmetoder och processer i fråga om de jordbruksprodukter som avses i artikel 38.1 i fördraget, produkter avsedda att konsumeras av människor eller djur, läkemedel enligt artikel 1 i direktiv 65/65/EEG ⁽¹⁾, liksom produktionsmetoder och processer för andra produkter om de påverkar dessa produkters egenskaper.
- 3) *annat krav*: ett krav som inte är en teknisk specifikation och som ställs på en produkt framför allt av skyddshänsyn och i synnerhet för att skydda konsumenterna eller miljön och som påverkar dess livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden, t.ex. villkor för användning, återvinning, återanvändning eller omhändertagande, om dessa föreskrifter på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning, natur eller saluföringen av den.
- 4) *standard*: en teknisk specifikation som har fastställts av ett erkänt standardiseringsorgan för upprepad eller fortlöpande tillämpning, som inte är tvingande och som tillhör någon av följande typer av standarder:
- Internationell standard: en standard som fastställts av ett internationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
 - Europeisk standard: en standard som fastställts av ett europeiskt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
 - Nationell standard: en standard som fastställts av ett nationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
- 5) *standardiseringsprogram*: ett arbetsprogram för ett erkänt standardiseringsorgan som innehåller en förteckning över de ämnen för vilka standarder håller på att utarbetas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) *produkt*: alla industriellt framställda produkter och alla jordbruksprodukter, inklusive fiskprodukter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller läkemedel (EGT L 22, 9.2.1965, s. 369/65). Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/39/EEG (EGT L 214, 24.8.1993, s. 22).

- 6) *utkast till standard*: ett dokument med texten till tekniska specifikationer för ett visst ämne, som avses bli fastställt enligt det nationella standardiseringsförfarandet i den utformning som dokumentet har efter det förberedande arbetet och vid remissförfarandet.
- 7) *europiskt standardiseringsorgan*: organ som anges i bilaga I.
- 8) *nationellt standardiseringsorgan*: organ som anges i bilaga II.
- 9) *teknisk föreskrift*: tekniska specifikationer och andra krav, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid saluföring eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, samt — med undantag av dem som anges i artikel 10 — medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av produkten.

De tekniska föreskrifter som är faktiskt tvingande omfattar

- en medlemsstats lagar och andra författningar som hänvisar antingen till tekniska specifikationer eller andra krav eller till yrkesetiska regler eller gott affärsskick som i sin tur hänvisar till tekniska specifikationer eller andra krav vars efterlevnad förutsätts vara i överensstämmelse med de skyldigheter som är fastställda i de ovan nämnda lagarna och andra författningarna,
- frivilliga överenskommelser i vilka en offentlig myndighet är en avtalsslutande part och enligt vilka tekniska specifikationer eller andra krav i allmänt intresse skall uppfyllas, med undantag av specifikationer för anbud vid offentlig upphandling,
- tekniska specifikationer eller andra krav som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna genom att främja efterlevnaden av dessa tekniska specifikationer eller andra krav. Tekniska specifikationer eller andra krav som hänger samman med de nationella socialförsäkringssystemen omfattas inte.

Här omfattas de tekniska föreskrifter som utfärdas av de myndigheter som utsetts av medlemsstaterna och som finns upptagna i en förteckning som före den 1 juli 1995 skall upprättas av kommissionen inom ramen för den kommitté som anges i artikel 5.

Samma förfarande skall användas vid ändring av förteckningen.

- 10) *utkast till teknisk föreskrift*: texten till en teknisk specifikation eller annat krav, inbegripet de administrativa bestämmelser som har utarbetats med avsikt att anta den eller att senare få den antagen som en teknisk föreskrift och som befinner sig på ett sådant förberedande stadium att väsentliga ändringar fortfarande kan göras.

Detta direktiv skall inte gälla sådana åtgärder som medlemsstaterna anser nödvändiga enligt fördraget för att skydda personer, särskilt arbetstagare, vid användning av produkterna, förutsatt att dessa åtgärder inte påverkar produkterna.

Artikel 2

1. Kommissionen och de i bilagorna I och II angivna standardiseringsorganen skall informeras om för vilka nya ämnen de nationella organen i bilaga II beslutat att utarbeta eller ändra en standard genom att införa dem i sina standardiseringsprogram, såvida det inte rör sig om en identisk eller likvärdig överföring av en internationell eller europeisk standard.

2. Av informationen enligt punkt 1 skall särskilt framgå om standarden i fråga kommer att utgöra

- en överföring av en internationell standard utan att helt motsvara den,
- en ny nationell standard, eller
- en ändring av en nationell standard.

Efter samråd med den i artikel 5 nämnda kommittén kan kommissionen utarbeta regler för en samlad redovisning av denna information samt en plan och kriterier för redovisning av informationen för att göra det lättare att utvärdera den.

3. Kommissionen kan begära att hela eller delar av standardiseringsprogrammen överlämnas till den.

Den skall ställa denna information till medlemsstaternas förfogande i en sådan form att det är möjligt att bedöma och jämföra de olika programmen med varandra.

4. Kommissionen skall i förekommande fall ändra bilaga II efter meddelanden från medlemsstaterna.

5. Rådet skall på förslag av kommissionen fatta beslut om alla ändringar av bilaga I.

Artikel 3

De i bilagorna I och II angivna standardiseringsorganen och kommissionen skall på begäran få alla utkast till standarder överlämnade till sig. Det berörda organet skall informera dem om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av de synpunkter som de lämnat på utkast.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att deras standardiseringsorgan

- översänder uppgifter i enlighet med artiklarna 2 och 3,
- offentliggör utkast till standarder på ett sådant sätt att synpunkter kan lämnas från parter etablerade i andra medlemsstater,
- ger de andra organen i bilaga II rätt att delta i planerad verksamhet, passivt eller aktivt (genom att sända en observatör),
- inte motsätter sig att ett ämne för standardisering i deras arbetsprogram diskuteras på europeisk nivå i enlighet med de regler som fastställts av de europeiska standardiseringsorganen och inte vidtar några åtgärder som kan negativt påverka ett beslut härvidlag.

2. Medlemsstaterna skall särskilt avhålla sig från varje form av erkännande, godkännande eller användning genom hänvisning till en nationell standard som fastställts i strid med artiklarna 2 och 3 och punkt 1 i denna artikel.

Artikel 5

En permanent kommitté skall bildas. Medlemsstaterna skall utse ledamöterna, som kan begära hjälp av sakkunniga eller rådgivare. Ordföranden skall vara en företrädare för kommissionen.

Kommittén skall utarbeta sin egen arbetsordning.

Artikel 6

1. Kommittén skall sammanträda minst två gånger per år med företrädare för de i bilagorna I och II upptagna standardiseringsorganen.

2. Kommissionen skall till kommittén överlämna en rapport om genomförandet och tillämpningen av förfarandena i detta direktiv samt förslag med inriktning på att avskaffa befintliga eller frutsebara handelshinder.

3. Kommittén skall yttra sig över de i punkt 2 nämnda underrättelserna och förslagen och kan därvid särskilt föreslå att kommissionen

- anmodar de europeiska standardiseringsorganen att utarbeta en europeisk standard inom en viss tid,
- säkerställer, när det är nödvändigt för att undvika risken för handelshinder, att berörda medlemsstater inledningsvis beslutar sinsemellan om lämpliga åtgärder,
- vidtar alla lämpliga åtgärder,
- identifierar på vilka områden harmonisering synes nödvändig och, när så har skett, vidtar lämplig harmonisering inom en angiven sektor.

4. Kommittén skall höras av kommissionen

- a) innan någon ändring görs av listorna i bilagorna I och II (artikel 2.1),
- b) vid utarbetande av reglerna för den samlade informationsredovisningen samt formen och kriterierna för redovisningen av standardiseringsprogram (artikel 2.2),
- c) vid beslut om det system som skall användas för det informationsutbyte som föreskrivs i detta direktiv samt om förändringar i systemet,
- d) vid översyn av den ordning som införs genom detta direktiv,
- e) om en sådan anmodan till de standardiseringsorgan som nämns i punkt 3 första strecksatsen.

5. Kommissionen kan höra kommittén om preliminära utkast till tekniska föreskrifter som kommissionen har mottagit.

6. Alla frågor om genomförandet av detta direktiv kan behandlas av kommittén på begäran av dess ordförande eller av en medlemsstat.

7. Kommitténs förhandlingar och den information som skall lämnas till den skall vara konfidentiella.

Om nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas får dock kommittén och nationella myndigheter, för att få underlag från sakkunniga, höra fysiska eller juridiska personer, också från den privata sektorn.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall genom lämpliga åtgärder säkerställa att deras standardiseringsorgan då en europeisk standard enligt artikel 6.3 första strecksatsen utarbetas eller sedan den godkänts inte vidtar några åtgärder som kan negativt påverka den eftersträvade harmoniseringen och framför allt att de inte inom det aktuella området offentliggör en ny eller reviderad nationell standard som inte helt stämmer överens med en befintlig europeisk standard.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på sådant arbete hos standardiseringsorgan som har företagits på begäran av offentliga myndigheter för att ta fram tekniska specifikationer eller en standard för specifika produkter i syfte att en teknisk föreskrift för sådana produkter skall införas.

En begäran som avses i föregående stycke skall medlemsländerna tillstålla kommissionen enligt artikel 8.1, såsom ett utkast till teknisk föreskrift, samt därvid ange skälen för att införa den.

Artikel 8

1. Om inte annat följer av artikel 10 skall medlemsstaterna omedelbart till kommissionen överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter, såvida inte föreskriften utgör endast en överföring av den fullständiga texten till en internationell eller europeisk standard, då det är tillräckligt med information om den aktuella standarden. De skall också till kommissionen redovisa skälen till varför det är nödvändigt att utfärda en sådan teknisk föreskrift, om dessa inte redan framgår av förslaget.

I förekommande fall skall medlemsstaterna, om detta inte redan skett vid ett tidigare tillfälle, samtidigt överlämna texterna till grundläggande lagar eller andra föreskrifter av väsentlig eller direkt betydelse, om kännedom om sådana texter är nödvändig för att bedöma verkningarna av förslaget till teknisk föreskrift.

Medlemsstaterna skall under de förutsättningar som anges ovan överlämna utkastet ännu en gång om de gör ändringar i det som i väsentlig grad förändrar dess tillämpningsområde, förkortar den tid som ursprungligen tänkts för genomförandet, lägger till specifikationer eller andra krav eller skärper dessa.

Om avsikten med utkastet framför allt är att begränsa avsättningen eller användningen av ett kemiskt ämne, ett preparat eller en produkt, av hänsyn till folkhälsan eller av konsument- eller miljöskyddshänsyn, skall medlemsstaterna också överlämna antingen en sammanfattning av eller hänvisningar till alla relevanta uppgifter om ämnet,

preparatet eller produkten i fråga och om kända och tillgängliga ersättningsprodukter, om sådana uppgifter finns tillgängliga, och ange vilka effekter åtgärden förväntas ha på folkhälsan och konsument- och miljöskyddet. Samtidigt skall en riskanalys lämnas in som utförts i enlighet med de allmänna principer för riskbedömning av kemiska ämnen som anges i artikel 10.4 i rådets förordning (EEG) nr 793/93 ⁽¹⁾ om det gäller ett befintligt ämne eller i artikel 3.2 i rådets direktiv 67/548/EEG ⁽²⁾, om det gäller ett nytt ämne.

Kommissionen skall omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna om utkastet och alla dokument som lämnats in. Den kan även överlämna förslaget för yttrande till den i artikel 5 nämnda kommittén och, om så är lämpligt, till den kommitté som är ansvarig för området i fråga.

När det gäller de tekniska specifikationer eller andra krav som anges i artikel 1.9, andra stycket, tredje strecksatsen får kommissionens eller medlemsstaternas detaljerade kommentarer eller utlåtanden endast avse sådana aspekter som kan utgöra ett hinder i handeln, inte skattemässiga eller finansiella aspekter.

2. Kommission och medlemsstaterna kan lämna synpunkter till den medlemsstat som har överlämnat ett utkast till teknisk föreskrift. Medlemsstaten skall så långt möjligt ta hänsyn till dessa då den tekniska föreskriften därefter utarbetas.

3. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna den slutliga versionen av texten till en teknisk föreskrift.

4. Uppgifter som lämnas enligt denna artikel skall inte betraktas som konfidentiella om inte den medlemsstat som gör anmälan uttryckligen begär det. En sådan begäran skall vara motiverad.

Vid en sådan begäran får dock den i artikel 5 nämnda kommittén och de nationella myndigheterna höra fysiska och juridiska personer inom den privata sektorn för att få sakkunnig rådgivning, om nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen (EGT L 84, 5.4.1993, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv (67/548/EEG) av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT L 196, 16.8.1967, s. 1). Direktivet ändrat genom direktiv 92/32/EEG (EGT L 154, 5.6.1992, s. 1).

5. Om utkast till tekniska föreskrifter utgör ett led i en åtgärd som på utkaststadiet skall överlämnas till kommissionen enligt en annan gemenskapsrättsakt, kan medlemsstaterna göra en anmälan i enlighet med punkt 1 inom ramen för den andra rättsakten, förutsatt att de formellt anger att denna anmälan också avser detta direktiv.

Att kommissionen inte tar ställning till ett utkast till tekniska föreskrifter enligt detta direktiv påverkar inte vilka beslut som kan komma att fattas enligt andra gemenskapsrättsakter.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna får inte anta ett utkast till teknisk föreskrift före utgången av tre månader från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1.

2. Från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1 får medlemsstaterna inte anta

- ett förslag till teknisk föreskrift i form av en frivillig överenskommelse enligt artikel 1.9 andra stycket, andra strecksatsen, innan fyra månader har gått,
- något annat förslag till teknisk föreskrift innan sex månader har gått, om inte de särskilda förutsättningarna i punkterna 3, 4 och 5 föreligger,

om kommissionen eller någon annan medlemsstat inom tre månader från samma tidpunkt inkommer med ett detaljerat utlåtande som går ut på att den planerade åtgärden kan skapa hinder för varornas fria rörlighet på den inre marknaden.

Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om vilka åtgärder den planerar att vidta med anledning av sådana detaljerade utlåtanden. Kommissionen skall yttra sig över dessa åtgärder.

3. Medlemsstaterna får inte anta ett utkast till teknisk föreskrift före utgången av tolv månader från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1 om kommissionen inom tre månader från samma tidpunkt tillkännager sin avsikt att föreslå eller anta ett direktiv, en förordning eller ett beslut i frågan i enlighet med artikel 189 i fördraget.

4. Medlemsstaterna får inte anta ett utkast till teknisk föreskrift före utgången av tolv månader från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1 om kommissionen inom tre månader från

samma tidpunkt meddelar att den konstaterat att utkastet till teknisk föreskrift rör en fråga som redan täcks av ett utkast till ett direktiv, en förordning eller ett beslut som förelagts rådet i enlighet med artikel 189 i fördraget.

5. Om rådet antar en gemensam ståndpunkt under den frysningsperiod som anges i punkterna 3 och 4 skall perioden förlängas till arton månader, om inte annat följer av artikel 9.6.

6. De skyldigheter som anges i punkterna 3, 4 och 5 skall upphöra att gälla om

- kommissionen meddelar medlemsstaterna att den inte längre avser att föreslå eller anta en bindande gemenskapsrättsakt,
- kommissionen meddelar medlemsstaterna att den återtagit sitt förslag eller utkast, eller
- kommissionen eller rådet antagit en bindande gemenskapsrättsakt.

7. Punkterna 1—5 skall inte tillämpas i de fall då en medlemsstat av brådskande skäl, på grund av allvarliga och oförutsedda händelser som gäller skyddet av folkhälsan eller den allmänna säkerheten, djurskyddet eller skyddet av växter, måste utarbeta tekniska föreskrifter på mycket kort tid i syfte att omedelbart anta och införa dem, utan att samråd är möjligt. Medlemsstaten skall i informationen enligt artikel 8 ange vilka skäl som gör beslutet om åtgärderna så brådskande. Kommissionen skall så snart som möjligt lämna sina synpunkter på informationen. Den skall vidta lämpliga åtgärder om detta förfarande missbrukas. Kommissionen skall regelbundet informera Europaparlamentet.

Artikel 10

1. Artiklarna 8 och 9 skall inte tillämpas på de lagar och andra författningar i medlemsstaterna eller de frivilliga överenskommelser genom vilka medlemsstaterna

- uppfyller de bindande gemenskapsrättsakter som leder till att tekniska specifikationer antas,
- uppfyller skyldigheter som följer av internationella avtal som leder till att gemensamma tekniska specifikationer antas i gemenskapen,
- utnyttjar de skyddsklausuler som är fastställda i bindande gemenskapsrättsakter,

- tillämpar artikel 8.1 i direktiv 92/59/EEG ⁽¹⁾,
- endast efterlever en dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas domstol,
- endast ändrar en teknisk föreskrift i enlighet med artikel 1.9 i detta direktiv för att på begäran av kommissionen undanröja ett handelshinder.

2. Artikel 9 skall inte tillämpas på de lagar och andra författningar i medlemsstaterna som förbjuder tillverkning i den mån som de inte hindrar varornas fria rörlighet.

3. Artikel 9.3–9.6 skall inte tillämpas på de frivilliga överenskommelser som anges i artikel 1.9 andra stycket, andra strecksatsen.

4. Artikel 9 skall inte tillämpas på de tekniska specifikationer eller andra krav som anges i artikel 1.9 andra stycket, tredje strecksatsen.

Artikel 11

Kommissionen skall vartannat år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av detta direktiv. Översikter över det standardiseringsarbete som uppdragits åt de europeiska standardiseringsorganisationerna i enlighet med detta direktiv liksom statistik över anmälningar som inkommit skall årligen offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 12

När medlemsstaterna inför en teknisk föreskrift skall den innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när den offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 13

1. Direktiven och besluten i bilaga III del A upphävs utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter såvitt avser de tidsfrister för överföring som anges i bilaga III del B.

2. Hänvisningar till de upphävda direktiven och besluten skall förstås som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1998.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktssäkerhet (EGT L 228, 11.8.1992, s. 24).

BILAGA I

EUROPEISKA STANDARDISERINGSORGAN

CEN

Europeiska organisationen för standardisering

CENELEC

Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering

ETSI

Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder

BILAGA II

NATIONELLA STANDARDISERINGSORGAN

1. BELGIEN
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANMARK
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. TYSKLAND
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GREKLAND
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. SPANIEN
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANKRIKE
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité — Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IRLAND
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITALIEN
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI och CEI har i samarbete med Istituto superiore delle Poste e telecomunicazioni och Ministero dell'Industria delegerat arbetet inom ETSI till CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

-
9. LUXEMBURG
- ITM
Inspection du travail et des mines
- SEE
Service de l'énergie de l'Etat
10. NEDERLÄNDERNA
- NNI
Nederlands Normalisatie instituut
- NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité
11. ÖSTERRIKE
- ON
Österreichisches Normungsinstitut
- ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik
12. PORTUGAL
- IPQ
Instituto Português da Qualidade
13. FÖRENADE KUNGARIKET
- BSI
British Standards Institution
- BEC
British Electrotechnical Committee
14. FINLAND
- SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf
- THK/TFC
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen
- SEKSO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf
15. SVERIGE
- SIS
Standardiseringsen i Sverige
- SEK
Svenska elektriska kommissionen
- ITS
Informationstekniska standardiseringsen
-

BILAGA III

DEL A

Upphävda direktiv och beslut

(som avses i artikel 13)

Rådets direktiv 83/189/EEG och senare ändringar av detta direktiv

Rådets direktiv 88/182/EEG

Kommissionens beslut 90/230/EEG

Kommissionens beslut 92/400/EEG

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG

Kommissionens beslut 96/139/EG

DEL B

Tidsfrister för överföring till nationell rätt

(som avses i artikel 13)

Direktiv	Tidsfrist för överföring
83/189/EEG (EGT L 109, 26.4.1983, s. 8)	31.3.1984
88/182/EEG (EGT L 81, 26.3.1988, s. 75)	1.1.1989
94/10/EG (EGT L 100, 19.4.1994, s. 30)	1.7.1995

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 83/189/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
—	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV